

De Brief aan de Romeinen

Hoofdstuk 2

Bron: <http://www.middletonbiblechurch.org/romans/romans.htm>

Vertaalde versie: <http://www.verhoevenmarc.be/romeinen1.htm>

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling door M.V.

Inleiding

In Romeinen 1 heeft Paulus duidelijk en overtuigend aangetoond dat de HEIDENSE mens verloren is en geen excuus heeft voor God (Romeinen 1:17-32). In het eerste deel van hoofdstuk 2 zal hij aantonen dat de MORELE mens verloren is en zonder verontschuldiging. Later in hoofdstuk 2 (en in hoofdstuk 3) zal aangetoond worden dat de RELIGIEUZE mens (de Jood) verloren is en zonder excuus.

Er bestaat een SLEUTELWOORD, gevonden in de eerste verzen van hoofdstuk 2. Het is het woord "OORDELEN" (zie verzen 1, 2, 3, 5, 12, 16). In vers 1 hebben we een mens onder het oordeel, maar vanaf vers 2 hebben we God op de waarheidsvolle, rechtvaardige oordeelstroon. God is de volmaakte en rechtvaardige RECHTER, en in de eerste 16 verzen zullen we **TWAALF OORDEELSPRINCIPES** ontdekken. Deze belangrijke principes zullen ons helpen begrijpen wat voor type van Rechter God is en Hoe Hij Zijn oordeel uitwerkt.

Romeinen 2:1

"Daarom bent u niet te verontschuldigen, o mens, wie u ook bent die anderen oordeelt, want waarin u de ander oordeelt, veroordeelt u uzelf. U immers die anderen oordeelt, doet dezelfde dingen".

Oordeelsprincipe #1: De morele mens is niet te verontschuldigen voor God, de rechtvaardige Rechter

Niet te verontschuldigen betekent "zonder verdediging" (vergelijk Romeinen 1:20). Hij heeft niets te zeggen, hij is tot stilzwijgen gebracht ("elke mond gestopt", Romeinen 3:19); hij is schuldig en hij weet het!

Dit vers spreekt over iemand die een oordeel op iemand anders legt. Hij veroordeelt de handelingen van een ander. Vandaar dat dit vers spreekt over **de morele persoon** (de persoon met moreel onderscheidingsvermogen, en die een moreel oordeel legt op iemand). Er is een verschil tussen de morele mens en de heidense mens. In Romeinen 1:32 KEURT de heidense mens zondig gedrag GOED en hij JUCHT HET TOE.

De morele mens veroordeelt iemand anders voor zondig gedrag maar vermits hijzelf schuldig is aan hetzelfde, veroordeelt hij in feite zichzelf.

Romeinen 2:2

"En wij weten dat het oordeel van God in overeenstemming met de waarheid is over hen die zulke dingen doen".

Oordeelsprincipe #2: Gods oordeel is in overeenstemming met de waarheid.

Wij weten = wij zijn zeker.

Een menselijke rechter is beperkt wanneer het aankomt op het kennen van de waarheid en het vaststellen van de ware feiten van elke zaak. Hij moet steunen op het getuigenis van mensen, waarvan er velen liegen, zelfs onder eed. Mensen kunnen erin falen de waarheid te vertellen, de hele waarheid en niets dan de waarheid, maar dit is geen probleem voor God. De ware feiten van elke zaak

liggen voor Hem open en bloot. Hij heeft geen getuigen of jury nodig omdat Hij persoonlijk getuige is geweest van elke misdaad die ooit werd begaan. Hij kent alle feiten (zie Hebrëeën 4:12-13). We kunnen er zeker van zijn dat Gods oordeel altijd in overeenstemming met de waarheid is.

Romeinen 2:3

“En u, o mens, die hen oordeelt die zulke dingen doen, en ze zelf ook doet, denkt u dat u aan het oordeel van God zult ontkomen?”

Oordeelsprincipe #3: Gods oordeel is onontkoombaar!

Het antwoord op de vraag van dit vers is vanzelfsprekend NEE! Er is geen ontsnappen aan! Als enig mens denkt dat hij aan Gods oordeel kan ontsnappen, dan denkt hij fout! Er bestaat niet zoiets als “de volmaakte misdaad”. Mensen kunnen ontsnappen aan het menselijke gerecht maar zij zullen nooit ontsnappen aan Gods oordeel (vergelijk Amos 9:1-3).

Romeinen 2:4

“Of veracht u de rijkdom van Zijn goedertierenheid, verdraagzaamheid en geduld, zonder te weten dat de goedertierenheid van God u tot bekering leidt?”

Oordeelsprincipe #4: Mensen moeten niet wegvlugten van God (vs. 3: “ontkomen” is onmogelijk) maar zij zouden zich tot God moeten keren (vs. 4: “bekering” is essentieel).

Goedertieren = barmhartig, lankmoedig, genadig (Van Dale. Zie Mattheüs 5:45 en Handelingen 14:17).

Verdraagzaam = inhouden, achterhouden. God houdt Zijn oordeel achter; God vertraagt Zijn bestraffing; Hij oordeelt niet onmiddellijk.

Geduldig = traag boos worden. Dit betekent niet dat God nooit boos wordt, maar het betekent wel dat Hij traag is met boos worden. Zijn geduld zal echter niet eeuwig blijven duren.

Het feit dat God goedertieren, verdraagzaam en geduldig is zou mensen tot berouw en bekering moeten leiden! Mensen moeten naar God gaan en Zijn genade zoeken! Maar in plaats daarvan verachten mensen God, verharden zij hun harten en weigeren ze zich te bekeren! Vandaag, in dit tijdperk van genade is Gods genade overvloedig jegens alle mensen, maar mensen weigeren zich te bekeren. In de komende verdrukingsperiode zullen Gods strengheid, oordeel en plagen overvloedig zijn jegens alle mensen, maar mensen zullen dan nog steeds weigeren zich te bekeren (Openbaring 9:20-21). Echter, als een zondaar zich bekeert, vandaag of dan, zal er grote vreugde zijn in de hemelen (Lukas 15:7, 10).

Romeinen 2:5

“Maar in overeenstemming met uw hardheid en uw onbekeerlijke hart hoopt u voor uzelf toorn op tegen de dag van de toorn en van de openbaring van het rechtvaardig oordeel van God”

Oordeelsprincipe #5: Er zal een finale dag van oordeel zijn voor de goddelozen.

Deze dag van oordeel wordt beschreven als “de dag van de toorn en van de openbaring van het rechtvaardige oordeel van God”. Deze finale dag van oordeel wordt ook beschreven in 2 Petrus 3:7 (“de dag van het oordeel en van het verderf van de goddeloze mensen”) en Openbaring 20:11-15.

Hardheid: De harten van mensen worden harder en harder naarmate zij weigeren positief te reageren op Gods goedheid, verdraagzaamheid en geduld.

Onbekeerlijk: Beschrijft de persoon die weigert zich te bekeren (vergelijk de twee rovers aan het kruis: één was berouwvol en de andere niet berouwvol).

Hoopt u voor uzelf toorn op: Toorn ophopen. In plaats van schatten te verzamelen in de hemel (Mattheüs 6:19-20), verzamelen zij toorn van de hemel (ze stapelen toorn op voor die finale dag).

Oordeelsprincipe #6: Gods oordeel is volmaakt rechtvaardig!

Het wordt “rechtvaardig oordeel van God” genoemd. God, de rechtvaardige Rechter maakt geen vergissingen! Zie Genesis 18:25 en Romeinen 9:14. De straf moet dan ook rechtvaardig zijn. Elke bewoner van de hel zal dat helemaal verdiend hebben.

Romeinen 2:6

“Die ieder vergelden zal naar zijn werken”.

Oordeelsprincipe #7: Ieder mens zal exact ontvangen wat hij verdient.

Vergelden = teruggeven, terugbetalen, belonen (een persoon geven wat hij heeft verdiend).

Hier hebben we volmaakte gerechtigheid aan het werk. God evalueert de werken van de mens en oordeelt dienovereenkomstig. De strafmaat zal volmaakt passen bij de misdaden.

Deze zelfde leer wordt gevonden in de volgende passages: Mattheüs 12:36-37 (mensen zullen geoordeeld worden op grond van hun woorden); Mattheüs 16:27 (ieder zal vergolden worden naar zijn daden); Romeinen 12:19 (God zal mensen vergelden voor het kwaad dat ze gedaan hebben); 2 Timotheüs 4:14 (God zal mensen vergelden naar hun werken); 2 Samuël 3:39; Psalm 28:4; Psalm 62:13; Psalm 94:1-2; Spreuken 22:12; Klaagliederen 3:64 en Jeremia 17:10.

Maar God is niet enkel een God van GERECHTIGHEID maar ook een God van GENADE. Volgens de GERECHTIGHEID moet zonde geoordeeld en bestraft worden. Volgens de GENADE kan zonde vergeven worden (zie Psalm 103:3 en Efeziërs 1:7). God is een God van gericht maar Hij is ook een God van genade (Psalm 103:8). Psalm 103:10 is enkel waar wegens de GENADE VAN GOD. De wonderlijke waarheid van het Evangelie is dat God voor mensen genadig kan zijn ZONDER ZIJN GERECHTIGHEID TE COMPROMITTEREN. De Heer Jezus stierf voor onze zonden, en dus heeft God met Christus gehandeld naar onze zonden. God blijft RECHTVAARDIG (omdat Hij Zijn oordeel en toorn op Christus deed neerkomen) en tegelijk is Hij in staat de zondaar genadig te RECHTVAARDIGEN die zijn vertrouwen legt op Zijn Zoon (Romeinen 3:26; 4:5)!

Romeinen 2:7-10

“namelijk hun die met volharding het goede doen en heerlijkheid, eer en onvergankelijkheid zoeken: het eeuwige leven. 8 Hun echter die twistziek zijn en ongehoorzaam aan de waarheid, maar gehoorzaam aan de ongerechtigheid, zal gramschap en toorn vergolden worden. 9 Verdrukking en benauwdheid zullen komen over de ziel van ieder mens die het kwade teweegbrengt, eerst over de Jood, en ook over de Griek, 10 maar heerlijkheid en eer en vrede over ieder die het goede werkt, eerst over de Jood, en ook over de Griek”.

Oordeelsprincipe #8: God straft hen die kwaad doen en beloont hen die goed doen.

Bemerk de structuur van deze verzen op (chiasme of omgekeerd parallellisme):

- Vers 7 -- zo zal God hen belonen die goed doen - A₁
- Vers 8 -- zo zal God hen belonen die kwaad doen - B₁
- Vers 9 -- zo zal God hen belonen die kwaad doen - B₂
- Vers 10 -- zo zal God hen belonen die goed doen - A₂

Eerst over de Jood (vs. 9): Waarom komen de Joden “eerst” in het oordeel? Omdat volgens Lukas 12:48: “van ieder aan wie veel gegeven is, zal veel teruggevraagd worden”. Aan de Joden was veel gegeven (zie Romeinen 3:1-2 en 9:1-5). Hen die veel werd gegeven zullen meer aansprakelijk gehouden worden. Het is niet onredelijk dat de Rechter zal vragen: “Wat hebt u gedaan met al het licht en de waarheden die ik u gegeven heb?” *Voorbeeld:* een niet gered persoon die leefde naast een bijbelgelovige kerk is meer aansprakelijk dan een niet gered persoon die leeft in een junglestam waar geen evangeliegetuigenis is. Dit betekent niet dat de persoon in de junglestam niet zal geoor-

deeld worden, maar Gods oordeel zal zwaarder zijn jegens de persoon die zulke gelegenheden en voorrechten had.

Een theologisch probleem?

Het kan lijken dat Paulus zegt dat EEN PERSOON eeuwig leven VERDIENT DOOR GOED TE DOEN. Wat moet ik doen om eeuwig leven te beërven? Op het eerste zicht lijkt Paulus als volgt te antwoorden: “om eeuwig leven te beërven moet je met volharding het goede doen” (vs. 7), of: “om eeuwig leven te beërven moet je het goede werken” (vs. 10). Beschouw de volgende punten om dit schijnbare theologische probleem op te lossen:

1. Wat moet volgens de Schrift een persoon doen om eeuwig leven te hebben? (Johannes 3:16; 3:36; 6:47; 5:24; 11:25-26; Handelingen 16:30-31, enz.)?
2. Is volgens de Schrift eeuwig leven iets dat een persoon moet verdienen door goede werken en goede daden te doen, of is eeuwig leven een VRIJE GAVE die zelfs een zondaar kan ontvangen door geloof (Romeinen 6:23; 5:16-18; Efeziërs 2:8-9)?
3. De leer van Paulus elders in de Romeinenbrief is, dat een persoon niet naar de hemel kan gaan door middel van zijn eigen goede werken (Romeinen 3:28), maar slechts door geloof te stellen in Jezus Christus (Romeinen 4:5).
4. Een algemeen voorkomende misvatting is dat GOEDE MENSEN NAAR DE HEMEL GAAN MAAR SLECHTE MENSEN NAAR DE HEL GAAN. Maar beschouw het volgende:
 - a) Hoeveel goede mensen zijn er (Romeinen 3:10, 12)?
 - b) Hoeveel slechte mensen zijn er (Romeinen 3:19, 23; 5:12)?
 - c) De Farizeeër beschreven in Lukas 18:9-13 was religieus, moreel correct en iemand die vele goede dingen beoefende. Zal deze “goede” man in de hemel zijn, volgens vers 14?
 - d) De berouwvolle boosdoener die naast Christus stierf was zeker een “slecht mens” te noemen, maar zou hij toch naar de hemel kunnen gaan (Lukas 23:42-43)?
 - e) Zullen goddeloze mensen gerechtvaardigd en gered kunnen worden (Romeinen 4:5; 5:6)? Zullen zondaars gered en naar de hemel kunnen gaan (1 Timotheüs 1:15)? JA, DE HEMEL ZAL BEVOLKT ZIJN MET GEREDDE ZONDAARS DIE GERED WERDEN DOOR GELOOF. Als onze hoop op de hemel zou afhangen van hoe goed we zijn geweest, zou NIEMAND VAN ONS er geraken!
5. We moeten in gedachten houden wat Paulus’ doel is in Romeinen 2:7-10. Deze sectie gaat niet over REDDING maar ze gaat over OORDEEL. In deze sectie toont Paulus mensen niet hoe zij gered moeten worden; hij toont mensen dat zij verloren en veroordeeld staan voor een rechtvaardige Rechter. Paulus wijst gewoon naar een fundamenteel principe van oordeel: DAT GOD BOZE MENSEN STRAFT EN RECHTVAARDIGE MENSEN BELOONT. In deze sectie bespreekt Paulus niet HOE MENSEN RECHTVAARDIG KUNNEN WORDEN. Hij zal dat later doen wanneer hij de leer van de rechtvaardigmaking bespreekt (zie Romeinen 3:24; 3:28; 4:5; 5:1 enz.).

6. In Romeinen 2:7-10 bespreekt en beschrijft Paulus twee groepen van mensen:

GROEP 1	GROEP 2
“hun die met volharding het goede doen” (vs. 7)	Zij die niet met volharding het goede doen
Zij die <i>niet</i> twistziek en ongehoorzaam zijn aan de waarheid	“die twistziek zijn en ongehoorzaam” (vs. 8a)
Zij die <i>niet</i> gehoorzaam zijn aan de ongerechtigheid	“Zij die gehoorzaam zijn aan de ongerechtigheid” (vs. 8b)
Ieder die <i>niet</i> het kwade teweegbrengt	“ieder mens die het kwade teweegbrengt” (vs. 9)
“ieder die het goede werkt” (vs. 10)	ieder die <i>niet</i> het goede werkt

Vergelijk Johannes 5:29, waar ook sprake is van twee groepen: 1. Zij die het goede gedaan hebben (LEVEN), en 2. Zij die het kwade gedaan hebben (VERDOEMENIS).

1) JOHANNES 3:19-21 werpt licht op ons probleem. Hier wordt ons gezegd dat zij die kwaad doen

diegenen zijn die het licht (Jezus Christus) haten en die weigeren tot het licht (Jezus Christus) te komen. Zij die kwaad doen zijn dus ongelovigen. In Gods oog is de persoon die goed doet, of “die de waarheid doet”, de persoon die tot het licht (Jezus Christus) komt.

2) 3 JOHANNES 11 is ook erg belangrijk. “Wie goeddoet, is uit God (behoort God toe; is geboren uit God; is een gelovige in Christus); maar wie kwaad doet, heeft God niet gezien”. Vergelijk 1 Johannes 3:6: “Ieder die in Hem blijft, zondigt niet; ieder die zondigt, heeft Hem niet gezien en heeft Hem niet gekend” - de persoon die kwaad doet is een ongered persoon die niet is wedergeboren.

Daarom moeten we concluderen uit deze passages dat GROEP 1 (zie hierboven) bestaat uit wedergeboren gelovigen, en GROEP 2 (zie hierboven) bestaat uit ongelovigen, zij die weigerden tot Christus te komen.

3) “Er is niemand die goeddoet, er is er zelfs niet één”, zegt Romeinen 3:12. “Al onze rechtvaardige daden zijn als een bezoedeld kleding”, zegt Jesaja 64:6. Los van geloof en zonder geloof kunnen wij God niet behagen (Hebreeën 11:6 en Romeinen 8:8). Met andere woorden, los van reddende genade zou elke individuele persoon behoren tot GROEP 2 (zie hierboven)!

4) Wanneer een persoon is gered, is wedergeboren, gebeurt er iets bijzonders! God maakt het mogelijk voor de geredde zondaar GOED TE DOEN! Dit komt omdat God nu leeft in deze persoon en Hij door hem werkt “naar Zijn welbehagen” (Filippenzen 2:13). De geredde persoon is in staat goede werken te doen (Efeziërs 2:10). De gelovige verricht goede werken, niet om gered te worden, maar OMDAT HIJ IS GERED. Goede werken zijn het resultaat van redding, niet de oorzaak van redding. Zoals Mattheüs 7:17-19 duidelijk leert ZAL elke geredde persoon GOED DOEN, en elke ongeredde persoon KAN GEEN GOED DOEN!

CONCLUSIE: Paulus zette het eenvoudige principe van oordeel uiteen dat God de goeden beloont en de bozen bestraft. Paulus behandelt hier hoe mensen worden geoordeeld, niet hoe mensen worden gered. In Romeinen 3 en 4 zal Paulus het goede nieuws verkondigen dat God in staat is boze mensen te redden door Zijn genade. Dan pas zullen we leren hoe mensen worden gered.

Romeinen 2:11

“Want er is geen aanzien des persoons bij God”.

God handelt niet met een mens op de basis van zijn aanzien, zoals nationaliteit, huidskleur, welstand, enz. God kijkt dieper dan de oppervlakte. De godin Justitia in het Griekse systeem had een blinddoek over haar ogen zodat zij de persoon niet kon zien die voor haar stond voor haar oordeel!

Oordeelsprincipe #9: Er is geen partijdigheid bij God.

Romeinen 2:12

“Want zij die zonder wet gezondigd hebben, zullen ook zonder wet verloren gaan, en zij die onder de wet gezondigd hebben, zullen door de wet geoordeeld worden”.

Dit gaat verder in op de gedachte van vers 11. God is niet partijdig in Zijn oordeel. Hij begunstigt de joden niet (Zijn uitverkoren volk) boven de heidenen. Zowel joden als heidenen zullen gepast geoordeeld worden.

Zij die “zonder wet” waren (zie Romeinen 2:14) zijn de heidenen. Zij die de wet hadden (vergelijk Romeinen 2:17-20) zijn de joden. God gaf de wet nooit aan andere naties (zoals Egypte, Assyrië, enz.). De wet werd exclusief aan de natie Israël gegeven (zie Exodus 19:3-5; 20:2; 34:27 en vergelijk Deuteronomium 4:1-8 en Romeinen 9:4).

Wat zal volgens het eerste deel van vers 12 gebeuren met de heidenen (heidense mensen) die gezondigd hebben zonder wet? (Dit werpt licht op de vraag: “Zijn de heidenen verloren?”). Wat zal volgens het tweede deel van vers 12 gebeuren met de joden die gezondigd hebben niettegenstaande zij de wet hadden? Hoevelen hebben gezondigd (zie Romeinen 3:23 en 3:9)?

Wat Paulus wil zeggen is eenvoudig dit:

- **De wet niet kennen zal de heiden niet redden.**
- **De wet bezitten zal de jood niet redden.**

Beiden zijn veroordeeld voor God, de rechtvaardige Rechter!

Oordeelsprincipe #10: Een mens wordt geoordeeld overeenkomstig het licht dat hij heeft

“Van ieder aan wie veel gegeven is, zal veel teruggevraagd worden” (Lukas 12:48). De jood werd veel gegeven. De jood bezat de wet van God in geschreven vorm (de Tien Geboden, enz.). De jood zal geoordeeld worden door deze wet die hij heeft. De heiden, die de wet niet heeft, zal niet geoordeeld worden door de wet. Hij zal niet aansprakelijk gehouden worden voor iets wat hij niet heeft. Maar de heiden heeft wel iets. Hem werd een bepaald licht gegeven en hij zal geoordeeld worden volgens het licht dat hij heeft. De heidenen kregen niet de wet van Mozes maar er was een andere wet die zij wel hebben (zoals we zullen zien in vers 15).

Romeinen 2:13-15 (de tussenzin)

“Niet de hoorders van de wet zijn immers rechtvaardig voor God, maar de daders van de wet zullen gerechtvaardigd worden. 14 Want wanneer heidenen, die de wet niet hebben, van nature doen wat de wet zegt, zijn zij, hoewel zij de wet niet hebben, zichzelf tot wet. 15 Zij tonen dat het werk van de wet geschreven is in hun hart. Daar getuigt ook hun geweten van, en hun gedachten onderling beschuldigen of ook verontschuldigen elkaar”.

Verzen 13-15 vormen een tussenzin (om dit te zien, lees vers 12 en ga dan direct naar vers 16). De structuur hier is die van een chiasme of omgekeerd parallelisme, en kan eenvoudig verklaard worden als volgt:

Vers 12a—verwijst naar de heidenen (die geen wet hebben) - A₁

Vers 12b—verwijst naar de joden (die de wet hebben) - B₁

Vers 13 -- verwijst naar de joden - B₂

Verzen 14-15 -- verwijst naar de heidenen - A₂

Vers 13 - dit vers verwijst naar de joden die de wet hadden en deze hoorden. Het is niet voldoende de wet te hebben. Het is ook niet voldoende enkel de wet te horen. Een persoon moet een DADER van de wet zijn. Paulus' argument is erg eenvoudig: de joden hadden de wet (in hun bezit), zij hoorden de wet, maar zij waren geen daders van de wet, en daarom zijn zij veroordeeld!

Beschouw de uitdrukking: “DE DADERS VAN DE WET ZULLEN GERECHTVAARDIGD WORDEN” (vers 13). Betekent dit dat een persoon in de hemel kan komen door Gods wet te houden? Beschouw de volgende feiten:

1. Vergeet niet het doel van deze vroege hoofdstukken van Romeinen. Paulus toont aan dat alle mensen (joden en heidenen gelijk) verloren en veroordeeld staan voor God. Paulus toont aan dat alle mensen veroordeeld zijn. Later in Romeinen zal hij tonen wat een persoon moet doen om gered te worden (vergelijk Romeinen 3:28; 5:1; 10:9-13 enz.).
2. Later in het boek Romeinen maakt Paulus erg duidelijk dat een persoon niet gered wordt door de wet te houden (zie Romeinen 3:20).
3. “DE DADERS VAN DE WET ZULLEN GERECHTVAARDIGD WORDEN” - theoretisch is dit waar, maar praktisch zal dat nooit gebeuren! Als mensen staan voor een heilige Rechter, zullen alle daders van de wet gerechtvaardigd worden en alle wetsovertreders zullen veroordeeld worden. Het probleem is dat er geen persoon bestaat die de wet kan houden, nee, niet één (vergelijk Romeinen 3:10-12).

Het is theoretisch mogelijk eeuwig leven te verkrijgen door de wet te houden. Laten we eens zien wat de Bijbel daarover zegt:

A) In Romeinen 10:5 leren we dat de persoon die de dingen van de wet gedaan heeft zal leven (vergelijk Leviticus 18:5).

B) In Mattheüs 19:16-19 (de rijke jongeling) leerde de Heer Jezus dat, om eeuwig leven te verkrijgen, men de geboden moet houden. In Lukas 10:25-28 hebben we een gelijkaardige boodschap: houd de geboden en je zal eeuwig leven beërven.

Het probleem: is het voor een zondig mens mogelijk om Gods heilige wet te houden? Heeft ooit iemand de Tien Geboden volmaakt gehouden? Heeft iemand God en zijn naaste volmaakt liefgehad (vergelijk Mattheüs 22:36-40)? Bestaat er echt een houder van de wet, of zijn er alleen maar schuldige wetsovertreders?

C) Galaten 3:10-13. De mens die Gods wet volmaakt houdt is gezegend. De mens die erin faalt Gods wet volmaakt te houden is vervloekt en veroordeeld en de dood waardig. Het goede nieuws van het evangelie is dat Christus stierf voor wetsovertreders (Galaten 3:13) en Hij nam onze vloek op Zich.

Paulus' argument is daarom: "Luister mijn joodse broeders, het is niet genoeg de wet te horen. Jullie moeten de wet volmaakt gehoorzamen want anders zijn jullie onder de vloek en veroordeling van God!" Zij die wensen gerechtvaardigd te worden door de wet, moeten de hele wet houden, en op een volmaakte manier.

Romeinen 2:14-15

"Want wanneer heidenen, die de wet niet hebben, van nature doen wat de wet zegt, zijn zij, hoewel zij de wet niet hebben, zichzelf tot wet. 15 Zij tonen dat het werk van de wet geschreven is in hun hart. Daar getuigt ook hun geweten van, en hun gedachten onderling beschuldigen of ook verontschuldigen elkaar".

De heidenen hebben de geschreven wet van God niet, maar volgens genoemde verzen hebben zij Gods wet "in hun hart". Zij weten dat het fout is te moorden, te stelen, te liegen, enz. En hun geweten veroordeelt hen wanneer zij zulke dingen doen. Hier volgen twee voorbeelden: 1) Handelingen 28:3-4. Deze "barbaren" (Grieks *barbaroi*) zagen nooit de Tien Geboden maar ergens wisten zij dat moord verkeerd was en dat dit strafbaar was met de dood! 2) Genesis 26:6-11. Deze heidense koning had de Tien Geboden nooit gezien maar hij wist dat overspel fout was.

"**Beschuldigen**" = "U bent schuldig! Wat u deed was fout!"

"**Verontschuldigen**" = "U bent niet schuldig! Wat u deed was juist!"

Wanneer zij **JUIST** handelen zal hun geweten goed gestemd zijn. Wanneer zij **FOUT** handelen zal hun geweten hen veroordelen en zeggen: "U bent schuldig!"

Dus, de jood zondigde door te falen te doen wat de wet van Mozes hem gebod te doen. De heiden zondigde door te falen te doen wat zijn geweten hem vertelde te doen. Zowel jood als heiden faalden te leven naar het licht dat God hen had gegeven. Beiden zijn veroordeeld voor God.

Romeinen 2:16

"Zo zal het gaan op de dag wanneer God de verborgen dingen van de mensen zal oordelen door Jezus Christus, overeenkomstig mijn Evangelie".

Deze zin is het vervolg van vers 12.

"**Op de dag**" - zie vers 5 dat ook deze dag beschrijft.

Oordeelsprincipe #11: Niets is verborgen of geheim voor de Rechter.

Vergelijk Hebreëen 4:12-13 en Mattheüs 10:26. In Openbaring 20:12 leren we dat de boeken zullen geopend worden en alle verborgen dingen zullen onthuld worden. God houdt accurate verslagen bij van alles wat wij ooit dachten, zeiden en deden!

"**Door Jezus Christus**" = de finale Rechter van mensen zal niemand anders zijn dan Jezus Christus Zelf (zie Johannes 5:22, 27). God de Vader heeft alle oordeel toevertrouwd aan Zijn Zoon.

Oordeelsprincipe #12: Jezus Christus zal de finale Rechter zijn waarvoor alle mensen zullen staan.

“**Overeenkomstig mijn Evangelie**” - het evangelie dat Paulus predikte omvatte het OORDEEL VAN GOD (vergelijk Romeinen 1:16-18 en Handelingen 17:31). Het evangelie wordt niet correct voorgesteld als er niets in gezegd wordt over het oordeel van God.

Romeinen 2:17

“Zie, u wordt Jood genoemd. U steunt op de wet en roemt in God”.

Paulus handelt nu met de JOOD, of DE RELIGIEUZE MENS. Paulus’ doel in de vroege hoofdstukken van Romeinen is aan te tonen dat alle mensen veroordeeld zijn en een Redder nodig hebben (zie Romeinen 3:9, 19, 23). In deze sectie zal hij demonstreren dat de religieuze Jood veroordeeld is. Noot: religieuze mensen zijn vaak zelf-rechtvaardig en in ’t algemeen is het erg moeilijk hen te overtuigen dat zij veroordeeld en schuldig zijn voor God (vgl. Lukas 5:29-32; 18:9-14).

Het sleutelwoord in deze verzen van dit hoofdstuk = **de Wet** (zie Romeinen 2:17, 18, 20, 23, 25, 26, 27). De Joden, in tegenstelling tot de Heidenen, bezaten Gods geschreven Wet. Vermits zij aansprakelijk zijn voor wat hen werd gegeven, zullen de Joden GEOORDEELD WORDEN DOOR DEZE WET (Romeinen 2:12). Zoals Paulus hen reeds heeft gezegd, is het niet genoeg om enkel de Wet te hebben en te horen: “Niet de hoorders van de wet zijn immers rechtvaardig voor God, maar de daders van de wet zullen gerechtvaardigd worden” (Romeinen 2:13).

“**U wordt Jood genoemd**” – deze mensen waren erg trots op het feit dat zij kinderen van Abraham waren (zie Mattheüs 3:9; Johannes 8:33, 39). “Vermits wij Joden zijn, zijn wij beter dan ieder ander. Wij zijn Gods uitverkoren volk!” Sommigen lijken te denken dat Jood-zijn hen een plaats garandeert in de hemel. Maar uit Gods Woord is het duidelijk dat JOOD-zijn een persoon niet rechtvaardig maakt voor God. Uiterlijk een Jood zijn is één ding (fysisch en door afkomst een Jood) maar een WARE JOOD, geestelijk en intern, is wat anders (zie Romeinen 2:28-29).

“**Steunt op de Wet**” – vertrouwend op de Wet en daar comfortabel op rusten. Paulus’ taak in deze sectie is HUN RUST TE VERSTOREN! Het comfortabele bed onder hen uittrekken!

“**Roemt in God**” – “wij aanbidden de ene en enige ware God terwijl alle andere naties valse goden en afgoden aanbidden”.

Romeinen 2:18

“en kent Zijn wil en onderscheidt wat wezenlijk is, omdat u uit de wet bent onderwezen”.

“**Kent Zijn wil**” – de Joden hadden Gods Woord en dus kenden zij Zijn wil (vgl. Lukas 8:21 met Mattheüs 12:50 waar we zien dat het doen van Gods Woord het equivalent is van het doen van Gods wil). Het is één ding Gods wil te KENNEN, maar het is wat anders Gods wil te DOEN.

“**Onderscheidt wat wezenlijk is**” – zij hadden een goed moreel onderscheidingsvermogen; zij konden onderscheiden wat juist was en wat verkeerd was. Maar het is één ding te WETEN wat juist is, maar een ander om het te DOEN wat juist is. Noot: gelovigen moeten een goed onderscheidingsvermogen hebben (vgl. Filippenzen 1:9-10).

“**Omdat u uit de Wet bent onderwezen**” – zij waren zeker niet onwetend over Gods geopenbaarde waarheid. Maar het bezitten van Gods heilige Wet maakt een mens niet heilig, en maakt een mens niet rechtvaardig! De sleutelvraag in het boek Romeinen is: HOE KAN EEN MENS RECHTVAARDIG ZIJN VOOR EEN HEILIGE GOD? Niet door werken van de Wet (zie Romeinen 3:20)!

Romeinen 2:19-20

“En u bent van uzelf overtuigd dat u een gids voor de blinden bent, een licht voor hen die in duisternis zijn, 20 een opvoeder van onverstandigen, een leermeester van jonge kinderen, omdat u in de wet de belichaming van de kennis en van de waarheid hebt”.

“**Overtuigd**” – bemerk de woorden die Paulus gebruikt om deze mensen te beschrijven: comfortabel rustend, pochend, zelfverzekerd, enz. Paulus moet deze mensen nederig maken en hun rust ver-

storen (vgl. Lukas 18:14). Het is erg moeilijk om religieuze trots te doorbreken. Religieuze mensen vertrouwen op zichzelf en niet op Christus. Zij voelen zich veel te comfortabel!

Deze twee verzen schilderen een beeld van de Jood die zich superieur voelt. Zij waren ervan overtuigd dat hun perspectief correct was. Als hun hart recht zou geweest zijn voor de Heer, dan zouden zij getrouwe getuigen geweest zijn voor de Heer (Jesaja 43:10-12 en zie Deuteronomium 4:6-9), en dan zouden zij in staat geweest zijn om voor andere mensen een grote hulp te zijn:

“Wij hebben geestelijk inzicht en zijn in staat een **gids voor de blinden** te zijn”.

“Wij alleen bezitten het licht en zijn een **licht voor hen die in duisternis zijn**”.

“Wij zijn wijs en wij alleen kunnen **opvoeders van onverstandigen** zijn”.

“Wij zijn geestelijk volgroeid en zijn in staat **leermeesters voor jonge kinderen** te zijn”.

Paulus prepareert hen voor de grote storm! Hij wil ze naar beneden halen!

“**De belichaming** van de kennis en van de waarheid” – dit verwijst naar wat uitwendig en extern is (vgl. 2 Timotheüs 3:5). Hun leven leek oppervlakkig erg goed en hun religie leek extern goed te zijn. Zij konden de Tien Geboden opzeggen, u vertellen welke dieren rein en welke onrein waren, enz. Maar Paulus wil erop wijzen dat een louter formele, uitwendige religie niet genoeg is (Romeinen 2:28). Ze moet echt, inwendig en “uit het hart” (Romeinen 2:29) zijn. Uitwendig religieus-zijn zorgt er niet voor dat iemand rechtvaardig is voor God.

Romeinen 2:21-22

“U dan die een ander onderwijst, onderwijst u uzelf niet? U die predikt dat men niet stelen mag, steelt u zelf? 22 U die zegt dat men geen overspel mag plegen, pleegt u zelf overspel? U die de afgoden verfoeit, pleegt u zelf tempelroof?”

Paulus staat nu klaar om de proppen uit de oren te blazen bij deze religieuze Joden. Deze mensen **hadden** Gods Wet en zij **hoorden** Gods Wet, maar zij **deden** Gods Wet niet (vers 13) en dus zullen zij geoordeeld worden door Gods Wet (vers 12). In plaats van wet-houders waren zij wet-overtreders (verzen 23, 25).

Voordat wij anderen onderwijzen, moeten wij onszelf onderwijzen (vers 21). Dit is in het bijzonder waar wanneer Gods Woord onderwezen wordt. Verzeker u ervan dat de gepredikte boodschap uw eigen hart raakt voordat u ze onderwijst aan iemand anders. Deze Joden faalden erin in praktijk te brengen wat zij predikten. Zij onderwezen de geboden maar zij hielden zelf de geboden niet. Vergelijk de religieuze Joden zoals beschreven door de Heer in Mattheüs 23:1-3 – de Heer zegt daar o.a.: “al wat zij u zeggen dat u in acht moet nemen, neem dat in acht en doe het; maar doe niet naar hun werken”. Vergelijk ook het positieve voorbeeld van Paulus in Filippenzen 4:9 en 1 Korinthiërs 11:1.

Romeinen 2:23

“U die in de wet roemt, onteert u God door de overtreding van de wet?”.

De Joden dachten dat zij excellente getuigen waren voor de Heer (zie vers 19) maar in feite ONTEERDEN zij God (vers 23) door het overtreden van Gods heilige Wet. Dit wordt verder uitgelegd in vers 24.

Romeinen 2:24

“Want de Naam van God wordt, zoals geschreven is, door uw toedoen gelasterd onder de heidenen”.

“**De Naam van God**” – de Naam van God staat voor Gods Persoon en voor Zijn reputatie. De Joden waren erg zorgvuldig in het gebruik van de Naam van God, in het bijzonder de naam JEHOVAH of JAHWEH. Zij beschouwden deze Naam als zó heilig dat zij deze zelfs niet uitspraken! Zij substitueerden een ander woord voor God. Maar door de manier waarop zij handelden en leefden onteerden zij Gods Naam.

“**Zoals geschreven is**” – Paulus dacht aan iets in het Oude Testament dat dit zelfde zei. Beschouw de volgende passages: 1. Jesaja 52:5; 2. Ezechiël 36:21 (en lees ook de verzen 22-23). Er is niets

waar God zo mee begaan is dan Zijn Naam (Zijn reputatie, Zijn heerlijkheid) en wanneer de Joden niet juist leefden, dan bezorgde dit God een slechte naam bij de naties. Als de naties Israël zien als een zondig volk, hoe zullen zij dan juist kunnen denken over Jahweh als een heilige God? Gods volk zal altijd een beeld van God reflecteren, ten goede of ten kwade. Een getuige van de Heer [→ Handelingen 1:8] is iemand die anderen dwingt juist te denken over God, door leven en lippen. Zie de studie: Wat is een getuige?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wat-is-een-getuige.pdf> .

Romeinen 2:25

“Want de besnijdenis heeft wel nut als u de wet houdt, maar als u een overtreder van de wet bent, is uw besneden zijn tot onbesneden zijn geworden”.

“**Besnijdenis**” – de Joden rustten comfortabel op het feit dat zij besneden waren. In hun rabbinale geschriften staat: “Een besneden man zal niet verloren gaan”. In de dagen van Paulus was er een gezegde dat Abraham aan de poort van de Hades stond om zeker te zijn dat geen besneden man ooit in het vuur [→ Lukas 16:23] zou geworpen worden. Bedenk dat de besnijdenis louter een **UITWENDIG RITUEEL** is. Het was bedoeld als een uitwendig teken of zegel (Romeinen 4:11) van een **INWENDIGE REALITEIT**. Het uitwendig ritueel baat een persoon enkel indien dit vergezeld wordt van een inwendige realiteit. De uitwendige rite is waardeloos los van een inwendige realiteit.

Romeinen 2:26-27

“Als dan een onbesnedene de verordeningen van de wet in acht neemt, zal zijn onbesneden zijn dan niet tot besnijdenis gerekend worden? 27 En zal hij die overeenkomstig de natuur onbesneden is, maar die de wet volbrengt, u dan niet oordelen, die mét de letter van de wet en de besnijdenis een overtreder van de wet bent?”

“**Onbesnedene**” – dit verwijst naar de Heidenen, zij die geen uitwendig besnijdenisritueel kennen.

Indien de Heiden de inwendige realiteit heeft, dan heeft hij iets wat echt telt. **Illustratie van de doop**: is het voor een persoon niet beter te geloven in Christus zonder gedoopt te zijn, dan gedoopt te zijn maar niet in Christus te geloven? Als je moet kiezen tussen **RITUEEL** en **REALITEIT**, kies dan de **REALITEIT**! Uiteraard, ideaal is het als de twee er samen zijn. De ware gelovige moet gedoopt worden in gehoorzaamheid aan Christus’ gebod, en tonen wat er met hem gebeurde vanaf het moment dat hij gered werd. Ons punt is gewoon dat het beter is een ongedoopte gelovige te zijn, dan een gedoopte ongelovige! **Illustratie van de trouwing**: de ring is enkel een teken en symbool van een overeenkomst gemaakt voor God om trouw te blijven aan iemands echtgenote/echtgenoot. Wat zou je liever hebben: een echtgenoot mét ring maar die ontrouw is, of een echtgenoot zonder ring die trouw blijft aan zijn vrouw? Het symbool zonder de realiteit is waardeloos. Het punt van Paulus: Een afwezige besnijdenis veroordeelt de Heiden niet, en een aanwezige besnijdenis redt de Jood niet (zie Galaten 5:6 en 6:15).

Romeinen 2:28-29

“Want niet h́j is Jood die het in het openbaar is, en niet dát is besnijdenis die in het openbaar in het vlees plaatsvindt, 29 maar h́j is Jood die het in het verborgene is, en dát is besnijdenis, die van het hart is, naar de geest, niet naar de letter. Zijn lof is niet uit mensen maar uit God”.

Zie het contrast in deze twee verzen (openbaar – in het verborgene; vlees – hart; geest – letter; mensen – God). Het is één ding een **GEBOREN JOOD** te zijn; het is een ander ding een **WEDERGEBOREN JOOD** te zijn (een ware Jood!) Wat aan de binnenkant is, is wat echt telt. Paulus bereidt ons voor op hoofdstuk 3 waar we zullen zien hoe wij in werkelijkheid zijn aan de binnenkant (vgl. 3:10-18). Voor “besnijdenis van het hart” zie Deuteronomium 10:16; 30:6; Jeremia 4:4; 9:25-26; Jeremia 6:10 (“onbesneden is hun oor!”), Handelingen 7:51,57; Joël 2:13; Filippienzen 3:3; Psalm 51:8.

Let op: in ver 28 spreekt Paulus over de Jood (niet een Heiden) die een Jood uitwendig (“openbaar”) is. Hij werd besneden en hij is een afstammeling van Abraham, maar hij is geen gelovige (zijn hart is niet recht voor God). Hij is uitwendig en fysisch een Jood, maar hij is inwendig en geestelijk geen Jood. In vers 29 spreekt Paulus van een Jood (niet een Heiden) die een Jood inwen-

dig (“in het verborgene”) is, dat is: een Jood die gelooft in de God van Abraham, Izaak en Jakob. Hij is niet enkel een kind van Abraham, maar hij is een kind van God. In vers 29 zegt Paulus *niet* dat Heidenen inwendig Joden zijn. Naar geredde Heidenen wordt nooit verwezen als naar Joden en naar hen wordt nooit verwezen als naar Israël. Voor een gedetailleerde studie over dit belangrijk onderscheid zie “Het gebruik van de term Israël” in het Nieuwe Testament” (vertaald in het Nederlands): <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Israel-NT.pdf>. “Deze passage leert niet dat alle gelovigen Joden zijn, of dat de kerk het Israël van God is. Paulus spreekt over hen die geboren zijn uit Joodse ouders en hij staat erop dat louter het feit van geboorte en de ordinantie van besnijdenis niet genoeg zijn. Er moet ook een inwendige realiteit zijn” (MacDonald, p. 1685).

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm